

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det foreliggende Lovforslag betyder en Fortsættelse med nogle Ændringer af en Lovgivning, som vi har haft gennem de sidste 7—8 Aar.

Da Landbrugskrisen var paa sit højeste omkring 1932 og Priserne paa Slagtekvæg var nede paa 17 Øre pr. kg levende Vægt, gennemførte Rigsdagen en Lov, som bemyndigede Landbrugsministeren til at lade opkræve en indenlandsk Kødafgift, for at man ved Hjælp af de Midler, der derved indkom, kunde yde Støtte til Afsætningen af Kreaturer og i Forbindelse dermed samtidig iværksætte en ekstra Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen, idet man søgte at faa de Dyr udryddet, som havde Tuberkulose, og at faa rene Besætninger i de flest mulige Landbrugsbedrifter.

Lovgivningen paa dette Omraade har altsaa nu med forskellige Ændringer virket i flere Aar og virket udmærket, baade med Hensyn til Afsætningen af Kreaturer, da den var vanskelig, og med Hensyn til Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen.

Der findes i Lovforslagets Bemærkninger en udførlig Redegørelse for det Arbejde, der er udført, og for de Resultater, der er opnaaet, hvilket jeg gerne vil henlede Tingets Opmærksomhed paa.

Efterhaanden som Priserne paa Kreaturerne steg, ændrede man Loven derhen, at man satte det sidste Formaal: Bekæmpelsen af Tuberkulosen, i Forgrunden og trak det første Formaal: Støtten til Afsætningen, noget tilbage. Priserne har bevæget sig saaledes, at den Slags Kreaturer, som i 1932 kun indbragte 17 Øre pr. kg levende Vægt, kostede 45 Øre, da det sidste Lovforslag af denne Art blev gennemført i December 1939, og Prisen er siden steget meget betydeligt, saa at den samme Slags Kreaturer nu koster 90 Øre pr. kg levende Vægt.

Jeg har ført Forhandlinger med Landbrugsorganisationerne om Forlængelse af Loven med forskellige Ændringer, og vi er enige om, at den Støtte, der hidtil har været ydet til Hjælp for Afsætningen, nu er overflødig, idet der er rig Adgang til at komme af med de Kreaturer, som Landbruget skal have solgt. Vi er ogsaa enige om, at man skal fortsætte med Støtten til Bekæmpelse af Tuberkulosen, saaledes som vi nu har haft den gennem nogle Aar, ligesom vi er enige om, at den Maade, som man hidtil har skaffet Pengene til Veje paa, nemlig ved en Afgift paa Hjæmmemarkedet, ikke

vil være rimelig med de Priser, vi nu er kommet op paa. Et Udslag heraf var det, da vi allerede den 22. November 1940, altsaa inden den da gældende Ordnings Ophør ved Udgangen af December 1940, ophævede denne Afgift paa Hjemmesalget, idet vi fandt den urimelig efter den stærke Prisstigning og paa det Tidspunkt havde Penge nok til Lovgivningens Fortsættelse indtil Aarets Udgang. Vi er endvidere enige om at gaa over til at tilvejebringe Midlerne paa en anden Maade end den hidtidige, nemlig ved at opkræve en mindre Afgift af de eksporterede Dyr, en Afgift, der svarer til 1 Øre pr. kg levende Vægt, hvad enten Kreaturerne udføres levende eller i slagtet Tilstand.

Hvis man vilde gennemføre en tilsvarende Afgiftsordning for Hjæmmemarkedet, vilde det for det første være en meget kostbar Historie i Forhold til de Penge, der vilde komme ind ved en saa ringe Afgift, og desuden er vi som nævnt enige om, at det ikke vilde være rigtigt at opkræve en Afgift paa Hjæmmemarkedet med de Priser, der for Tiden er her. Det foreslaas derfor, at der ikke skal opkræves en saadan Afgift, men at Statskassen i Stedet for skal yde et Bidrag til det Formaal, der her er Tale om. Det erkendes fra alle Sider, at Bekæmpelsen af Tuberkulose hos Kreaturerne er en Sag, som har hele Samfundets Interesse, og det foreslaas derfor, at Staten udreder en Trediedel af Udgifterne til dette Formaal, dog ikke over 1 Mill. Kr.

Det er de vigtigste Bestemmelser. Derudover bibeholdes for det første den Bestemmelse, at man kan bruge indtil 100 000 Kr. til Forsøg med rationel Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning i Besætningerne. Det er en Sygdom, der har kostet Landbruget mange Millioner Kroner, og som det vilde være i højeste Grad ønskeligt, om man kunde faa en rationel Bekæmpelse af. Endnu er man ikke helt sikker paa, hvilke Midler og hvilken Fremgangsmaade man skal anvende; derfor ønsker man at fortsætte med de Undersøgelser og det Forsøgsarbejde, der nu har været i Gang i flere Aar, og man maa haabe, at de hurtigt vil give et saadant Resultat, at man kan komme ind paa en rationel Bekæmpelse af Sygdommen, som man nu kan det over for Kvægtuberkulosen.

En anden Bestemmelse gaar ud paa, at man kan yde indtil 200 000 Kr. i Tilskud til Indkøb af rene Dyr til de nye Brug, der oprettes efter Jordlovgivningen. Jeg finder det rigtigt, at der ydes en lignende Støtte til dem som til de Landmænd, der renser deres Besætning og indsætter rene Dyr, da